

ACHTERGROND MEERWAARDE VAN VEEN

Is het lucratief om veengebieden onder water te zetten om zo emissierechten voor koolstofdioxide te bemachtigen en te verkopen? In Veendam wordt vandaag een symposium over die vraag gehouden.

Natte natuur kan goed zijn voor de portemonnee door opslag CO₂

Gerdt van Hofslot

GRONINGEN Nederland telt nog een fors areaal aan veenweidegebied: zo'n 223.000 hectare. Veel van deze gebieden worden ten behoeve van de landbouw bemalen. Boeren kunnen er immers alleen met hun tractoren op als ze niet wegzakken in de modder.

Door die lage grondwaterstand verdroogt het veen en door blootstelling aan zuurstof oxideert het. Dit zorgt er samen met inklinking voor dat de bodem in deze gebieden elk jaar 1 tot 3 procent daalt.

Er is nog een vervelend effect. Door de oxidatie van veen komt veel CO₂-gas vrij. Ongewenst, want CO₂ of koolzuurgas is een belangrijk broeikasgas, dat mede verantwoordelijk wordt geacht voor de dreigende klimaatverandering.

De Natuur en Milieufederatie Groningen en adviesbureau IMSA in Amsterdam onderzochten de economische haalbaarheid van de vernatting van veengebieden. Door een hoger grondwaterpeil kan de veenlaag zich staande houden. Maar kan de emissiereductie van koolzuurgas ook te gelde worden gemaakt? Bijvoorbeeld op een regionale markt voor emissierechten?

„Om klimaatverandering tegen te gaan, moeten we zoeken naar innovatieve methoden voor het reduceren en opslaan van koolstofdioxide. Veengebieden kunnen hierin een belangrijke rol spelen. Veen ontstaat door een continue aangroei en stapeling van plantaardig materiaal en is hiermee een natuurlijke opslagvorm van CO₂”, stellen Siegbert van der Velde, directeur van de milieufederatie, en Wouter van Dieren van IMSA Amsterdam.

De onderzoekers bekeken verschillende scenario's: een landbouwscenario en een natuurscenario. Uit dat eerste scenario bleek dat opbrengsten van emissierechten van vernat veen voldoende zijn om

▲ Het Fochterloërveen, op de grens van Drenthe en Friesland, heeft een hoge waterstand. Daardoor groeit het veen er nog steeds.

Foto Archief DvHN

de kosten in zeven tot twaalf jaar terug te verdienen. Het waterpeil moet dan wel genoeg verhoogd worden. Als het peil te sterk wordt verhoogd, is de grond voor een moderne boer overigens niet goed bruikbaar meer.

Bij het natuurscenario zijn de opbrengsten vanuit milieuoogpunt gezien het hoogst. Er wordt veel CO₂ vastgehouden en de natte gebieden herbergen waardevolle natuur. Probleem is echter dat de opbrengsten

‘We moeten zoeken naar innovatieve methoden voor opslag van CO₂’

niet hoog genoeg zijn om op redelijke termijn de kosten van de grond-aankoop terug te verdienen.

Wel denken de onderzoekers dat het beheer van dit soort natte natuurgebieden kan worden betaald door de verhandeling van de genoemde emissierechten.

Goed nieuws voor terreinbeheerders zoals Het Groninger Landschap. Die kijkt met een schuin oog naar het MoorFutures Project in Duits-

land. Daar werd de financiering van nieuwe moerasnatuur in twee gebieden in Brandenburg en Mecklenburg-Vorpommern betaald uit de verkoop van emissierechten op een regionale koolstofmarkt.

De onderzoekers stellen voor een pilot op te zetten om ervaring op te doen in de verhandeling van emissierechten.

@ gerdt.van.hofslot@dvhn.nl